

színházi esték

★ A MISKOLCI NEMZETI SZÍNHÁZ MŰSORISMERTETŐJE ★

A folytatás jegyében

A Miskolci Nemzeti Színház a folytatás jegyében kezdte 159. évadját. A folytatás ebben a nagy múltú színházban kettős örökség vállalását jelenti. A több, mint másfél évszázad a hagyományos értékek őrzésére, ápolására kötelezi a színházművészet miskolci hajlékát — s ez együtt jár az örökséggel való jó sáfárkodás, az értékgyarapítás kötelezettségével. A gyarapítva megőrzés a mindenkori jelen indokolt igényeit kell, hogy szolgálja. S hogy a színház megújult vezetése, megerősödött társulata helyesen értelmezte felelősségteljes feladatát, arra a legutóbbi évad is meggyőző bizonyíték. A felmutatott művészi eredményeket értékelve a nagyközönség és az országos szakmai közvélemény egyaránt a hazai színházművészet megkülönböztetett helyén tartja számmon a miskolci teátrumot.

Ervényesnek bizonyult a társulat működését irányító vezérelv, amely az 1981/82-es évadot is meghatározza: a vitathatatlan, hagyományos értékek vállalásával együtt szükséges az új utak, művészi megoldások keresésének, kipróbálásának bátorsága, hogy a korunkban érvényes igazsá-

gokat tudja a színház kimondani, közvetíteni. Ebben az értelemben hangsúlyozta a két székhelyű színházunk művészeti vezetője az egri évadnyitón, hogy csak annak a színháznak van létjogosultsága, amely felfogni és értelmezni is képes az adott történelmi-társadalmi körülményeket, s ezekhez igazítja feladatait. Rendezőre és színészre egyaránt kötelező, hogy érezze és tudja ezt.

A brechti kíváncsom: „a színháznak az emberiség képmását kell megfogalmaznia” — azt jelenti, hogy az adott konkrét kor emberisége képmását kell felmutatnia a színházművészetnek. Figyelni a hazai életre és világpolitikára — egyszersmind igényesen szórakoztatni a közönséget, ez nem ellentmondó, hanem együvé tartozó feladat. Eyszerre kell szem előtt tartani, hogy a szellemiséget semmiféle modernkedő, öncélú formajáték nem pótolhatja — ám a klaszikusoknak is a mához kell szólaniuk. (Úgy például, ahogy Shakespeare Lear királyának a múlt évadi miskolci előadása tanúsította.)

A miskolci—egri színházat korszerű művészeti műhelynek minősítik szakava-

tott ismerői. Ez annak köszönhető, hogy a legutóbbi években a színház együttes társulati szellemében megerősödött, s a legigényesebb feladatok magas színvonalú teljesítésére képes. Az új évad hat nagyszínházi bemutatója, két kamaraszínházi és két játékszíni újdonsága, friss gyermekdarabja minden közönségreteg érdeklődését tekintetbe veszi. A megismosodott teljesítőképesség teszi lehetővé, hogy a mostani évadban az új produkciók mellett műsoron maradnak a múlt színházi szezon legértékesebb darabjai is.

A színházunk iránti megnövekedett érdeklődést élesen tanúsítja a húszezernyi bérlet, négy állandó játszóhely folyamatos műsora, s az a tény, hogy a legsikeresebb produkciók negyvenhatvan előadáson telt házak vonzanak egy évadban. Új közönségretegek megnyerésére is törekszik a színház, társulatának tagjai ezért készséggel lépnek ki falai közül, hogy különböző közösségekben — művelődési házakban, iskolákban, üzemekben — újabb és újabb barátokat, serkentő vitapartnereket szerezzenek a színházművészet ügyének, s más művészeti ágak képviselőivel is szövetségre lépjenek, kivegyék részüket a közélet örömeiből és gondjaiból.

Hatvan kilométeres érhálózat

A fél falat beteríti a vezető szerelő, Csurilla János szobájában a „Villamos felújítás II. ütem” feliratú műszaki rajz.

— Tavaly, az első szakaszban a nézőter villamos hálózatát cseréltük ki — tájékoztat a fiatal, agilis szakember —, a munka bonyolultabb, nagyobb része erre a nyárra és őszre maradt. Mire ez a tájékoztató az olvasó kezébe kerül, elvégeztük a színpadi rész szcenikai, világítási és hangosítási berendezéseihez szükséges villamos vezetékhálózat, az öltözők, irodák, raktárak, a torony, a jegyiroda, a szellőző gépház, a kazánház, a színpadi motorok, a hidroforhelyiség, a biztonsági világítás, a tűzvédelmi körök, a záporoztató szivattyúk, a víznyomás-fokozók villamos vezetékeinek teljes cseréjét.

Ezt a munkát a budapesti Villanszerelő Ipari Vállalat miskolci kirendeltsége 2. számú üzemének legtapasztaltabb szakemberei végzik. Naponta átlag 32 fő dolgozott két szocialista brigádban, hogy idejére elkészüljön az új villamos hálózat, amely ugyanolyan létfontosságú a színház működéséhez, mint az ember szervezetének az érthálózat. A munka nagyságának érzékeltetéséhez hadd említsük meg, hogy 7200 méter alumínium és műanyag védőcsövet kellett falba süllyesztve, vagy tartóra be- és felszerelni. Ezt követően mintegy hatvan kilométernyi, különféle átmérőjű rézvezetéket kellett a védőcsövekbe behúzni és a meg-

felelő helyekre bekötni. Mindezzel együttjárt 42 régi villamos elosztószekrény leszerelése és ugyanennyi új, a régiénél lényegesen „többet tudó” elosztószekrény felszerelése.

A színház régi villamos-hálózata a nagyfokú igénybevétel miatt már teljesen elavult, ezért vált haszontalanná kicserélése, korszerűsítése. A régi hálózat vezetékei alumíniumból készültek. (Amikor beszerelték, nem volt más alanyaghoz.) A mostani új vezetékrendszer teljes mértékben rézhuzalú, élettartama többszöröse a réginek és lényegesen nagyobb villamos teljesítményekre alkalmas. Ez tette lehetővé, hogy például vadonatúj típusú halogén fénycvetők és színváltó szerkezetek kerüljenek a színpadtérbe, az előadások megvilágítására. Ezek révén a korábbiaknál sokkal több, változatosabb fényeffektus alkalmazására lesz lehetőség a színpadon.

A kapcsolószekrényekbe a jelenleg legkorszerűbb kapcsolókat szerelték be. A biztonsági világítás — amelynek akkor is kell működnie, ha hirtelen áramkiesés következik be — teljes biztonságát új akkumulátor szavatolja, nagy teljesítményű töltőberendezéssel együtt. Ugyanez a berendezés függetleníti a tűzjelző köröket is a hálózati áramtól.

Nem kevés munkát, sok figyelmet fordítottak a szakemberek a színház telefonvezetékeinek cseréjére, korszerűsítésére is. Ez a gondosság remélhetőleg biz-

tosítja, hogy a jövőben zavartól mentes legyen a színház kapcsolataihoz, a szervező munkához nélkülözhetetlen telefonos ügyműködés.

S ha már a hangzó berendezésekről esik szó, arról is tájékoztattuk a villamos munkák irányítója, hogy a színpadtechnika részét képező hangosító hálózat végső szabályozását, „beüzemelését” a villamos szerelési munkák befejezte után majd a Budapesti Elektroakusztikai Gyar szakemberei végzik.

Az elektromos érthálózat korszerűsítésére fordítja a színház az erre az évre esedékes felújítási költség túlnyomó részét, hozzávetőleg nyolc és fél millió forintot. Ez a tetemes összeg jelzi, mennyire kulcsfontosságú szakasza a rekonstrukciónak az új évadot előkészítő mostani munka. Októberben már az új hálózat próbája s átadása következik.

Ezután kerülhet sor a színpad, a kiszolgáló helyiségek, az öltözők, a technikai tervek kőműves és festő munkálatainak az elvégzésére, a takarításra, a „külsőn” mindenre kiterjedő ellenőrzésére, hogy a legkritikusabb szemlélő se találhasson kivétnevelőt a belül teljesen megújult színházban.

A nézőter új széksorai már jelzik, hogy nemsokára birtokukba vehetik a miskolci színházbarátok a fennállása óta sokadszor megújult, több, mint másfél évszázados, gazdag tartalmú múltra visszatekintő színházukat. S a minden tekintetben korszerűbbé vált épületben a bemutatott estjén bizonyára elhangzik majd az elismerő megjegyzés: megérté a várakozási időt a megnövekedett színházi igényeket kielégítő eredmény.

Most mind együtt

Az első nagyszínházi bemutatón az új évadban Egerben lesz. Itt próbálja a társulat szeptember eleje óta a modern angol drámairodalom nagy visszhangot keltett újdonságát, Buckman „...Most mind együtt!” című színművét, Csiszár Imre rendezésében.

A darab elmondható „tartalma”, látható cselekménye visszafogottan egyszerű. Egy baráti, családi alapon összeállt műkedvelő fúvószenekar két próbáját láthatja a közönség. A két próba között fél év telt el. Ami közben történt, az igen lényeges, ám erre a változatlan helyszínen megjelenő szereplők magatartásbeli változásából kell következtetnie a figyelmes nézőnek. Sőt neki kell állást foglalnia is. Épp ez az igazán izgalmas a darabban, az előadásban, hogy a szerző nem sugalmazza az egyértelmű döntést, rábízva a közönség, a néző felnőtt ítélőképességére a nyitva hagyott fúvószenekar minősítését.

A valóságos élet bonyolultsága jelenik meg a színpadi játék mikroközös-

ségében. Tizenöt hiteles emberi karakter köt szövetséget, majd bonyolódik kiélezett vitákba, csap össze, szakad csoportokra, keveredik időnként önmagával is ellentmondásba. A színpadi alkalmi próbatekem szegényes, kopott környezetéből átcsap a sistergő feszültség a nézőtérre — mert a mese rólunk, mindannyiunkról szól. Ezért nem lehetünk közömbösek a színpadi dilemma iránt:

amíg erőfeszítésre nem kényszerülnek, a nosztalgizáló együttlétben jól érzik magukat a zenekar tagjai — amikor a valóban szakértő új karmester kihajtja mindegyikükből képességeik maximumát, s már esélyük van rá, hogy versenyt nyerjenek, akkor kitör rajtuk a stresszhatás következménye. Vajon figyelmen kívül lehet-e hagyni a személyiség egyedi hajlamait egy közösség átalakítási, fejlesztési kísérleténél?... Csupa elevenbe vágó kérdés. A

felelet a néző mérlegelésétől függ.

Buckman és Csiszár színpadán az öntörvényű jellemek hiteles megnyilvánulásai teremtenek magas fokú feszültséget. Itt nem lehet mit kezdeni a szabvány dramaturgiával. Nincsenek főszerepek és epizód szerepek. A kollektív játékokban mindenki állandóan jelen van, s akkor is reagál, ha éppen a háttérbe húzódik.

Az előző két évadban végzett következetes műhelymunka nélkül ennek a végig teljes koncentrációt kívánó darabnak a bemutatása elképzelhetetlen lett volna. Most a céltudatosan összehangolt, fizikailag és pszichikailag nagyszerűen felkészített társulat már a próbákban „élte” a játékok. Blaskó Péter, Dégi István, Timár Éva, Varga Gyula, Polgár Géza, Horváth Zsuzsa, Zsolnai Júlia, Csapó János, Sallós Gábor, Kulcsár Imre, Körtvélyessy Zsolt, Matus György, Gáspár Tibor, Kuna Károly és a főiskolás Fráter Katalin alkotják a darab „zenekart”.

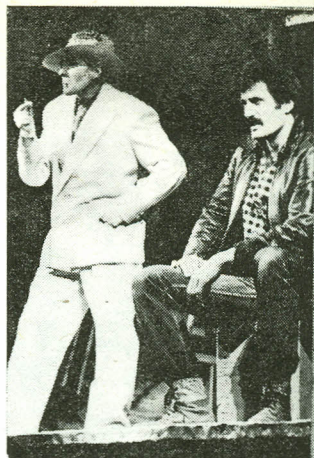

Az egeri Gárdonyi Géza Színház társulatunk második otthona. Ám ezenkívül a szomszéd megyeszékhely még egyéb színházi eseményekben is gazdag. Túlzás nélkül mondhatjuk, hogy Egerben folyamatos a színházi élet. Szeptembertől június végéig játszik a Gárdonyi Géza Színház, nyáron pedig a méltán országos hírnű Agria Játékszín (Észak-Magyarország egyetlen nyári színháza!) vonzza nemcsak Egerből, hanem az egész országból a különle-

Egeri színházi élet

ges színházi csemegék kedvelőit. Az idei Agria Játékoknak is igen kedvező volt a sajtóviasszhangja. A Népszava kritikusa például ezt írta Kisfaludy Károly Csalódások című vígjátékának Agria-beli bemutatójáról: „Kicsit messzire kellett menni — de mindenképpen el a fővárosból, hogy kellemes nyári színházat is lehessen látni.” S joggal fogalmazhatta meg a Népszavának: „A hetedik esztendőjét záró Agria-rendezvény-sorozat kétségtelenül jelen van immár szellemi közéletünkben.”

Az 1981/82-es színházi évad kezdetén pedig a színház két székhelye közül ugyanúgy Eger került előtérbe, akárcsak a múlt évad nyitányakor. A miskolci anyaszínház belső megújítási munkálatai miatt Egerben volt az évadnyitó társulati ülés. Itt mondotta el színházunk igazgatója: „Mikor Egerben most otthonnal várnak bennünket, ezen természetesen nemcsak az értendő, hogy tagjaink egy részének kényelmes szállást biztosítanak. Ez azt is jelenti, hogy az itt-tartózkodó művészek igyekezzenek felfedezni, belakni ezt a várost, igyekezzenek minél

több közösségben élményt és örömet nyújtani az ember szíve erejével.”

Egerben kezdődtek az új évad első nagyszínházi bemutatójának — Buckman „Most mind együtt!” című színművének — próbái, s itt lesz a premier is október 29-én. De már szeptember derekától értékes színházi élményben lehet részesülni az egerieknek: ekkortól játssza itt társulatunk az „Egy szerelem három éjszakája” című tragikus műsalcát és több más felújítást.

És te, szépségem, igen-igen, te...

A szokatlan cím a főszereplő disc-jockey közvetlenkedő beszédstílusát idézi. A Kamaraszínház első idei bemutatójának szerzője, a 28 éves angol drámaíró, Stephen Poliakoff darabja környezetét az eredeti címmel találóan „Cukorváros”-nak jellemzi. A vidéki kisváros helyi rádióállomása szirupos tánczenével zsongítja a környék fiatalságát, ezzel vonja el a figyelmét az élet kellemetlenebb jelenségeitől. Aki vállalkozik a manipulációra, az a tinédzserek körülrajongott kedvence. Őszinte hivatástudattal indult egykor a pedagóguspályán, de ott hamar kiábrándították puhagerincű pályatársai. Nagyobb hatáslehetőségű katedrának hitte a mindenkire szóló rádiót, itt kívánt kibontakozni a köz javára. S mire észbekapott, rá kellett döbennie, hogy vele is manipulálnak.

A szokatlanság jellemzi a darab miskolci színrevitelét

is — s kelti fel iránta a fokozott érdeklődést. Vendégrendezőjének, Bányai Gábornak — aki a Magyar Televízió szerkesztő-munkatársa — ugyanúgy bölcsészdiplomája van, mint Poliakoff színműve főszereplőjének. Ő most itt, Miskolcon kapott először lehetőséget színházi rendezésre.

— Közel áll hozzám a darab — mondta a próbák kezdetén. — A szerző korosztályombeli, s nálunk is probléma a serdülő fiatalok egy részének „kiüresedettsége”, tánczene-centrikussága. A darabot nem lehet azzal elintézni, hogy szélsőséges „szubkultúráról” ad látleletet. Általánosabb érvényű tüneteket derít fel és segít feltárni a tünetek okait is.

— Szokatlan a színlepen a főszereplő neve. Nem színész, hanem a mi fiataljaink körében Hobó-nak ismert Földes László, a Hobo Blues együttes vezetője játssza Leonard Brazil rádiós disc-jockey szerepét. Ő is bölcsészkaron szerzett diplomát, s váltott át merőben más műfajra. Az általa képviselt „kemény” zenéi irányzatnak sok az őszinte híve a maguk egyéniségét olykor borzas türelmetlenséggel, de tiszteltre méltó igényességgel kutató fiatalok között. Földes bennfentesként érti ennek a generációnak a nyelvét, szót tud érteni tagjaival. Személyéért biztosan sokan eljönnek majd a Kamaraszínházba olyan fiatalok is, akik egyébként nem érdeklődtek eddig a színház iránt.

— A darab szerves alkotórésze a zene. Ez erősen fokozza mozgalmasságát, érzelmi hatását. Az író eredeti szándékai szerint ütköztetjük az előadásban a fiatalok körében jól ismert különféle tánc- és beatzenei stílusokat, leleplezzük a „nyúlós zene” mesterkedéseit, a primitív „közgondolkodást” befolyásoló szerepét.

Bár a darab jellegzetes egy főszereplős színpadi mű, kulcsfontosságúak a mellette megjelenő női és férfialakok is. A sztár disc-jockey a környezete bábjaává kényszerült bolti eladó lány, Nicola kiüresedettsége láttán döbben rá saját szerepének aljasító hatására, morális süllyedésére. Ezt a jobb sorsra érdemes, de a nyúlós zenében már szinte menthetetlenül elsüllyedt lányt Igó Éva alakítja. Lényeges szerep jut még a darabban Tardy Balásznak, Sándor Erzsinek, Milviusz Andreának és Ábrahám Istvánnak.

Szokatlan megoldású a darab három színhelyét — a rádióstúdiót, egy élelmiszeráruházat és Nicola szobáját — szinkronban megjelenítő díszlet.

Miskolci kamaraszínház

Kossuth utca 11.

NAP	ELŐADÁS	KEZDETE
10, szombat	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
11, vasárnap	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
12, hétfő	NINCS ELŐADÁS	
13, kedd	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
14, szerda	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
15, csütörtök	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
16, péntek	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
17, szombat	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
18, vasárnap	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
19, hétfő	NINCS ELŐADÁS	
20, kedd	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
21, szerda	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
22, csütörtök	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
23, péntek	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
24, szombat	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
25, vasárnap	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
26, hétfő	NINCS ELŐADÁS	
27, kedd	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
28, szerda	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
29, csütörtök	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
30, péntek	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19
31, szombat	ÉS TE, SZÉPSÉGEM, IGEN-IGEN, TE...	19

(A hűvös októberi estéken jól esik a nyárra emlékezni...)

Vígopera – spagettival

Shakespeare színházában söröztek a Tudor-korszak újjgazdagjai, Augusztina főhercegasszony, páholyának előterében, operaelőadás alatt vacsorázott, és — mint az akkori lapok megírták — amikor a koronás autó kigördült az Operára árkádjai alól, a főhercegasszony már szivarozva dőlt hátra az ülésen, hiszen már vacsora után volt. Nálunk, Miskolcon a legutóbbi időben honosult meg a Tokaj Vendéglátóházban, hogy mozit nézve kávézhat, szendvicset ehet az ember. Jancsó Miklós mondta elismerően, éppen az ő filmjének vetítésekor: úgy látszik a mozi visszatér oda, ahonnan elindult, a kávéházba, ahol az első filmeket vetítették Párizsban.

Talán stilszerű volt ezután, hogy a Titkos házasság című vígoperát a miskolci Muzsikáló udvarban, olasz vendéglővé alakított kerthelyiségben adták elő, és a spagettit nem más szolgálta fel, mint a Tokaj vendéglátóház népszerű gárdája. Ha a film elment már a vendéglőbe, most a vendéglő jött el a színházba. A közönség „vette a lapot”, pontosabban a spagettit és a szendvicset, amelyet „a la Barna Gyuri” jelzővel fűszereztek az étlapon, és — mint valaha az orfeumban atyáink — falatozva, olasz bor mellett nézte az előadást.

Miután a nézőtér rögtönzött volt, az előadás is szolgált ilyesmivel. A főpróbán egyszer felborult az a létra, amelyen Perencz Béla, alias gróf Robinsone, a fák közül a színpadra érkezik. A premierre megszületett az ötlet: Perencz, amikor kimegy a létrán, ordítson, mintha leesett volna. Sokkoló hatást váltott ki a dolog, a spagetti sokak szájában megállt a rémülettől, amikor az ordítást meghallották.

Másnap a sors kissé ráduplázott a trükkre — „igazándibul”, sajnos. Kovács Brigitta olyan átéléssel csapta össze a karját jelenet közben a kollégájával a színpadon, hogy csontrepedés lett az eredmény. E sorok írója már elég öreg ahhoz, hogy emlékezzék rá: egyszer a budapesti Operaházban történt ilyen eset. Mégpedig nem kisebb énekesnővel, mint Jeritza Máriaival. Szerepe szerint földre kellett vetnie magát, és ezt olyan élethűen csinálta, hogy súlyos zúzódással szállították el.

Végezetül még egy apróság: amikor Selmeczi György a nyitányt vezényelte, egyszer csak nagyon ismerős hangok ütötték meg a fületem. — Hol hallottam ezt a dallamot? — Aztán eszembe villant: Végre tudom már, hogy a „Csiribiri, csiri-biri kékdolmány”-t Cimarosától lopták!

MÁTÉ IVÁN

Októberben elkezdődnek Zorin, szovjet drámaírói világsikert aratott lírai darabjának, a Varsói melódiának a próbái Miskolcon. A darabot Szűcs János rendezi, a két nagyszerű szerepet Molnár Zsuzsa és Mihályi Győző játssza. A bemutató a Zsebszínpadon lesz.

FIGYELEM, GYEREKEK!

Hamarosan találkozhatok az egri, majd a miskolci színházban is Konrád pájtásotokkal, Erich Kästner nevezetes gyermekhőseivel, aki az író Május 35. című csuda érdekes könyvéből lép ki a színpadra. Máhr Ági kelti őt életre Galkó Balázs rendező varázslatára. A regényt Litvai Nelli alkalmazta színpadra, Jeney Zoltán pedig hangulatos zenét szerzett hozzá. S hogy még jobban gyönyörködhesetek a fordulatos színpadi történetben, Weöres Sándor versei is megszólalnak a szereplők ajkáról. A gyermekvilág fantáziáját kifejező díszleteket Gergely István, a szereplők jelmezeit Fekete Mária tervezte.

Csupa kedves, ismerős színész alakítja a darab többi szerepét Konrád mellett, többek között Somló István, M. Szilágyi Lajos, Milviusz Andrea, Egerszegi Judit, Teszári László, Bánó Pál, Péva Ibolya, Bús Erika, Rudas István.

A próbák októberben már teljes lendülettel haladnak a bemutató felé.

FILM- ÉS TV-SZEREPLÉSEK

Színházunk művészei igencsak kapósak a filmgyárban és a televíziós produkciókban. A legutób-

bi időszakban a következő alkotásokban érdekelték a társulatunk tagjai.

A Nyom nélkül című filmben (rendezője Fábri Péter) Timár Éva, Zsolnai Júlia és Somló István kapott szerepet. A Hetedik év című tv-filmben — amelyet Nemere László rendez — Polgár Géza játszik. Az ugyancsak a televízió számára készülő Optimisták című produkcióban (rendezője Dömölky János) hat miskolci művészt láthatunk majd a nézők: Dégi Istvánt, Igó Évát, Molnár Zsuzsát, Sándor Erzsit, Hegyi Árpád Jutocsát és Mihályi Győzőt. Sándor Erzi szerepel az Advent című — Horváth István rendezte — főiskolai vizsgafilmben is. Jancsó Miklós Faustus doktor című tv-filmjében Timár Éva kapott fontos szerepet. A Makk Károly rendezte Törvényen belül című filmben pedig Csapó János szerepel.

HÚSZEZER BÉRLET

Az év eleje óta nincs olyan nap, amikor a postával ne érkezne színházunkba bérletet megújító, vagy új bérletet igénylő levél. A két székhelyvárosban — Miskolcon és Egerben — az 1981/82-es évadban ismét eléri a húszezret a bérletek száma, akárcsak az elmúlt színházi idényben. Ez a bérleti „népszavazás” igazolja a legbeszédesebben a borsodi — hevesi színház köztetszést nyert műsorpolitikáját.

AZ INTENDÁNS ÉTVÁGYA

Jókainé Laborfalvi Róza, Jászai Mari nagy elődje, kiváló háziasszony volt, aki nagyon szerette a jó étvágyú vendégeket. Így aztán nagy öröme telhetett báró Orczy Bódogban, a Nemzeti Színház akkori intendánsában, aki a vacsora minden egyes fogásából alaposan kivette a részét.

— Látod Móríc, ilyen vendéget szeretek én — lelkesedett a tragika. — Mondja kedves báró, mikor enne meg nálunk megint egy jó vacsorát?

— Ha parantsolja, akár most mindjárt...

HÍREK

A miskolci sportszarnokban rendezett országos bevándorlási ünnepségen Matu György, a Miskolci Nemzeti Színház művésze is bevont — az előadópódi-umra és nagy tetszéssel fogadott közreműködésével színesítette az ünnepséget.

★

A Mezőkövesden rendezett — s több járás lakosait vonzó — alkotmánynap ünnepélyen a művészi műsorban fellépett Darida Róbert, színházunk társulatának művésze.

★

Szeptember 29-én, a Magyar Népköztársaság fegyveres erőinek napján a miskolci Petőfi laktanyában tartották meg a központi ünnepséget. Ezen a bensőséges rendezvényen Kalmár Péter karnagy vezetésével az általa szerkesztett műsorban közreműködött társulatunk több jeles művésze.